

Református hitéleti lap

XVII. évfolyam 10. szám

2013.október

HŐSÖK FIAI

Minden mindennel összefügg. Az ország, a nemzet sorsa, élete és jövőképe is összefügg a családok helyzetével, életével, jövőképevel. Bizonyos dolgokat semmilyen intézmény- vagy hálórendszer nem képes úgy átadni, mint a családi élet mindennapi közössége. Nemrégiben a helyi szociális alapszolgáltató központ egyik munkatársa fogalmazta meg, hogy ma olyan dolgokra kell megtanítani a gyerekeket, amiről azt gondolnánk, hogy „hozzák magukkal otthonról.” És nem. Pedig ő nem nagy eszmékről: hazaszeretetről, hitről, közösségi értékekről beszélt, hanem pl. a tisztálkodás, az evőeszköz-használat, a higiénia alapvető kívánalmairól. Arról, amiről senki sem gondolta, hogy a modern társadalomban problémát fog okozni, és nem magától értetődő, hogy ezt a gyerekek otthonról hozzák magukkal. Október 6-t ünnepeljük azon a vasárnapon, amikor ez a lap megjelenik. Annak idején az volt a célunk vele, hogy lehetőleg minél több református családba bekopogtassunk vele. Hogy természetes legyen családi körben egyházi, lelki irodalmat olvasni, gyülekezeti életéről tájékozódni. Hogy természetes legyen otthonról hozni a hit, az ismeret, az egyházszertet csiráit. Nemzeti gyásznapi előestéjén gyakran forgatok olyan könyveket, amelyek az aradi vértanúknak, a szabadságharc – a nemzet- hőseinek állítanak emléket. Egymástól függetlenül két idézet érintett meg. Az egyik egy Ácsról a szabadságharc csataterére indult ifjú életrajzából így szól: „Atyja könyvtárában olvasta a „Hadi történeteket” s ez a katonai pálya iránt nagy vonzalmat ébresztett benne. Sietett most a kínálózó alkalmat megragadni s a tűzserégi szakaszhoz véteté be magát. Csorits

ezredes által. Az egész magyar hadjáratban tevékeny részt vőn...” A fiatalember Tóth Balázs, az akkori ácsi tudós lelkész, Tóth Pál fia. Nyilván nemcsak „atyja könyvtárában”, de az atyai házában olyan eszméket szívott magába,

amelyek a hazáért lelkesedni és tenni indították. Későbbi pályája is azt mutatja, hogy az atyai ház öröksége elkísérte: tanító és lelkész lett. A másik idézet Kazinczy Lajos ezredes, a „tizenötödik aradi vértanú” életrajzából. Amikor Kazinczy Ferenc, az irodalmár, nyelvújító, hazafi fiának, akit 1849. október 25-én Aradon lőttek le, Széphalmon szobrot állítottak 1911-ben, az Akadémia képviselője így beszélt: „Azon eszmék, amelyeket Kazinczy Ferenc az irodalomban hirdetett, politikai és tár-

sadalmi életünket is hovatovább áthatották, és midőn a magyarnak élet-halál között kellett választania, három fia jelenik meg a küzdőtéren, ápolva s őrizve az apa dicső hagyományát...” Kazinczy Ferenc –és a nemzet- siker-története, hogy atyja nyomdokain három fiú haladt...

Amikor ma kérdezzük, hogy hol vannak a „hős fiak”, akik ilyen s hasonló eszméket követnek, csendesesen kérdezzük meg, hol vannak azok az atyák, azok az atyai házak, azok a családi otthonok, ahol ilyen eszméket, ilyen örökséget hagynak a fiakra?

Kérdezzük ezt ne csak a forradalmak, hanem egyúttal a reformáció hónapjában is. Kérdezzük bibliás, református alázattal. Hiszen számunkra nemcsak lehetőség, de Istentől adott kötelesség is, hogy olyan családi életünk legyen, amelyben nemcsak viselkedésre, higiénia tanítjuk gyermekeinket, hanem „eszmékre”. Isten ismeretére, bizonyosságtételre, imádságra, hazaszeretetre, munkára, tanulásra. Arra, hogy „református magyar vagyok”. A Szentírás világosan beszél arról, hogy a keresztyén családban küldetése van a szülőknek, az atyának és az anyának. „Mondd el, mutasd meg, beszéld el fiaidnak...” olvassuk sokszor.

1956-ról bebizonyosodott: máig sem lehet „helyretenni” a köztudatban, mert nem beszéltek róla otthon, a családokban. Keresztyén, református, magyar családapá, családayaként, nagyszülőként rajtunk (is) áll, hogy lesznek-e „hős fiak”, akik nem üres szívvel indulnak el otthonról!

Gerecsei Zsolt

ISTEN NÉPE MEGÚJUL

„Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitvatnak, akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben!” Ésa. 35,5-6

Ebben az Igében a megváltott világ képét lehet felfedezni. Így képzelte el, így hirdette ezt a próféta, annak a népnek, mely a messiást várta.

Tudjuk, hogy Jézus Krisztus isteni hatalma valóságosan új és dicsőséges világot teremt a szívben, ahol megszületik, sőt azt is tudjuk, hogy a szíveknek ez az újjászületése. A keresztyénység a lelkiség valóságának, sőt egyedüli valóságának a mély átérésén és átélésén alapszik. Ez ma még inkább érvényes, mint valaha. A romlás, amely lelkiekben és testiekben, súlyt bennünket, elvette a világ józan látását a lelkiek tekintetében, elvette hallását a lélek igazságának hangjaiban és elvette a bátor, biztos járását a lelkiek országában. Lelki értelemben vakok, süketek és sánták szomorú tömegévé tette az emberiséget. Ez a legnagyobb pusztítósa a jelenvaló világnak. Ennek a szörnyű átoknak kell a terhét átérzeni. Már-már azt hisszük, hogy nincs is joga a léleknek reménykedni egy jobb világban, s hogy a szív és lélek szomjúsága csak álom és mese. De ma már nem csak a gyomor, hanem a lélek is éhes és a szívünkben sokszor halotti, süket csend ül.

„Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitvatnak, akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben!” Így rajzolja így írja körül az Isten embere a megváltott világot, lelkünk előtt megjelenik az evangéliumi történetek csodavilága. Látjuk a gyógyítót, a betegek isteni barátját, látjuk felragyogni az előbb világtalan szemeket, látjuk az arcokon a hallás gyönyörét, látjuk a bénák ujjongó ugrálását és halljuk a némák hálaénekét. Egyszerre érezzük a magunk lelki vakságának, süketiségének, sántaságának és némaságának a szörnyűségét!

Új látást, új hallást, új nyelvet, új mozgást vár Istentől ez a gyötrődő beteg világ! – És Ő, a Megváltó, valóban jön, és hozza ezt az új világot nekünk.

Krisztus így teremt új világot: a régi mögött ad nekünk új felfedező erőt. Ugyanazon dolgokat és viszonyokat teszi megváltott lelkünk számára újjá, meglátatva velünk az isteni alkalmakat benne, fölszabadítva számunkra a világ valódi hangját, s megmutatva az élet irányát, amelyben haladnunk lehet és haladnunk kell.

A próféta erőteljesen mutat rá, hogy a Krisztus megváltottjainak ez az új világ nem ábránd és csalódás, hanem valóság. *„A pusztában víz fakad.”* Hiszen igaz, hogy eddig is ábrándoztunk a szenvedő világ pusztájának felvirulásáról és láttunk és kergettünk délibábokat, de ha szívünkben Ő egyszer megjelent és munkába kezdett, akkor a

puszta valóban felvirul, a szenvedések-ből áldások fakadnak, és a sebek mélyén a lélek oázisai hajtanak ki, a délibáb tóvá, a reménység pedig valósággá lesz.

Az Isten nélkül való világ útvesztője ott tükröződik a világ gyermekeinek zavart, tájékozatlan lelkében. A megváltott világ isteni útja pedig ott ragyog fel az új embernek, a második Ádámnak, Jézus Krisztusnak a szívében! Ez a szív azt sugározza és dobogja felénk: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.” Ján. 14,6*

Nagy Péter lelkipásztor
Környe—Oroszlány

Péte Nándor
ORGONAMŰVÉSZ

LEMEZBEMUTATÓ HANGVERSENYE
EURÓPA LEGMODERNEBB DIGITÁLIS ORGONÁJÁN

TÖLTSEK EL EGY FELTÉTELEZETLEN, KÖZÖSSÉGI ÉS
VILÁGHÍRŐ KLASSZIKUSZ KONCERTTÖRZSSEL!

Jegyek elővételben vásárolhatók:

- Református Felfedezőút (4.150 Ft)
- Keresztény Juhászok koncertje (2.500 Ft)
- Hozzájárulás a presbiteri (Hozzájárulás: 1.000 Ft)
- Ünnepi koncert presbiteri

Jegyárak:

Elővételben	Helyszínen
Felnőtt: 1.000 Ft	Felnőtt: 1.500 Ft
Gyerek: 500 Ft	Gyerek: 1.000 Ft

AZ ELŐVÉTELI JEGYEK 25%-A A REFORMÁTUS PARÓKIA FELÜJTÁST SZOLGÁLTAT!

A hangversenyen J.S. Bach: d-moll Tükköt és Fuga, D-dúr Szvit (Ari),
T. Albinoni: Adagio, Liszt Ferenc: F. Schubert, C. Franck
műveit és még számos világklasszikus fog felcsendülni.

A HANGVERSENY KONCERT UTÁN
2000 FORTOS VÉTELÁRON MEGVÁSÁROLHATÓK

NAGYIGMÁND
REFORMÁTUS TEMPLOM

2013. OKTÓBER 13. /VASÁRNAP/ 17 ÓRA

TÖVÁBBI INFORMÁCIÓ: WWW.NANDORCONA.HU

Fohász

Madarakkal keltem,
Énekükre lettem.
Daluk ima volt, nem más,
Istenhez szóló szép fohász.
Nem adhatták csak daluk,
Égig csendült hangjuk.

Felhozták a napot is bíbor köntösében,
Ragyogott az ég alja ünnepi zenében.
Csak ültem csendben és azt vártam,
Örökké itt maradok ünnepi ruhában.

Mielőtt megszületél...

Felhőkön csücsültél,
Szél hátán repültél,
Odúban megbújtál,
Csillagban ragyogtál.

Hajadat napsugár,
Léptedet gyertyaláng,
Mosolyod ég kékje
Énhozzám kísérte.

Karjaim bezárnak,
Hogy reád vigyázzak.
Szemeid tükrében
Önmagam remélem.

Gyermekeimnek

Takács Ilona Szákszend

OKTÓBER 27.

A Tatai Református
Egyházmegye Reformá-
ció napi ünnepi megem-
lékezése október 27-én
Kocson a református
templomban lesz.

TÚRACIPŐBEN A NAGYIGMÁNDIAK

Idén is nagyon vártuk az iskolakezdést, hogy szendviccsel, ruhával és jókedvvel megtöltött hátizsákunkat ismét vállunkra vegyük és újabb két napos gyülekezeti kirándulásra induljunk.

Első állomásunk Órbottyán volt, ahol megnéztük a református templomot, majd Gombos Miklós aranykoszorús harangöntő mesterhez látogattunk el. Sok érdekességet mesélt a harangok öntéséről, hangolásáról, a különböző minták és feliratok készítéséről. „Harangjai Isten dicsőségét, békét, szeretetet hirdetnek” – olvasható honlapján (www.harangontes.hu)

Ezután Vácrátóton a botanikus kert ösvényein szívtuk magunkba az őszi illatát, gyönyörködtünk a sok-sok kü-

ben. Innen az Abonyi Lajos Falumúzeumba sétáltunk át, ahol miközben néztük a kiállítást sok személyes emléket idéztünk a földműveléshez, cipész-mesterséghez, kötélgyártáshoz kapcsolódóan.

Az ebéd elfogyasztása után Szolnok volt a következő úti cél, ahol meglátogattuk a református templomot. Ismét beigazolódott számomra, hogy milyen jó, amikor Isten útjai kifürkészhetetlenek, nagy örömmel találkoztam a pápai kántorképzőből ismert tanárommal és két társammal a templomnál. A Tiszavirág-hídon átkelve vásári forgatagban találtuk magunkat, ahonnan néhány vásárfiával gondoltunk családtagjainkra, barátainkra.

lönleges fában és virágban. Út közben néhány vidám mókus is csatlakozott hozzánk, akiket nem volt könnyű feladat lencsevégre kapni.

Délután Nagyörökre érkeztünk, itt Szabó Gábor lelkipásztor ismertette velünk a református templom történetét.

Az esti vacsorát Cegléden költöttük el, majd nyugovóra tértünk.

A második napunk a ceglédi református templom megismerésével indult, majd Abony felé folytattuk útunkat. Abonyban megtekintettük a református templomot, melynek legfiatalabb harangját Gombos Miklós öntötte 1989-

Délután összehajtottuk turista térképünket és magunkban az iránytűt Nagyigmánd felé fordítottuk sok-sok élménnyel gazdagodva.

Köszönjük a szervezést Kovács Julianának és Sugár Tamás lelkipásztornak, akik ismét izgalmas úticélok felé kalauzoltak minket.

Vincze Judit
Nagyigmánd

TANÉVNÝITÓ ÉS KIÁLLÍTÁS DADON

Örömmel zengtek a harangok szeptember 1-én a dadi református templom tornyaiban. Ünnepre hívogattak, a tanévnýitói istentisztelet alkalmából. 89 diák sorakozott fel, hogy megtöltsék újra ebben a tanévben is nevetésükkel, igyekezetükkel, szorgalmukkal a Dadi

vár rád!” Az igehirdetés után esküt tettek az új pedagógusok, köztük Bocsóné Handzsuk Szidónia megválasztott igazgatónő is, majd őket az új tanulók követték a fogadalomtételben. A istentiszteletet követően az oktatástörténeti kiállítást lehetett megtekinteni,

igazgató asszony szervezésével.

A kiállítás megnyitóján jelen voltak az iskola „régí” igazgatói, tanárai, diákjai. Köztük Deák György, az egyházközség tiszteletbeli gondnoka, akit a református iskola „legöregebb” diákjaként iskolánk legfiatalabb tanulója, Gyuri

Református Általános Iskolát. Szüleikkel együtt megtöltötték kis templomunkat, ahol az igehirdetésben Kovácsné Gombos Tímea az anyagi szót adta tovább pedagógusoknak, diákoknak: „Kelj fel, egyél, mert erőd felett való út

melyet a műemlék, eredetileg is református iskolaként működő Felner Jakab „öreg iskolájában” rendezett be. A kiállítást az iskola tantestülete hozta létre az egész falut átfogó gyűjtőmunkával, Bogyóné Handzsuk Szidónia

bácsi unokája köszöntött. Történeteket hallhattunk arról, hogyan folyt a tanítás a régi iskolában, amelynek alapításáról 1869-ben találjuk az első bejegyzést a presbiteri jegyzőkönyvekben. Ez a történelmi hagyomány is kötelez bennünket, akik ma református iskolánkban neveljük a jövő nemzedékét.

Legyen példa jó tanácsként számunkra is Gyuri bácsi értesítő könyvecskéje utolsó bekezdésének néhány sora:

„El ne feledd, hogy minden jó tanács Isten rendelése; s Isten mindenütt jelen van s látja, ki miként engedelmeskedik szavának. Hálas szívvel kérjed minden nap munkádhoz Isten segedelmét; s hálas szívvel légy drága szüleid iránt, szeretettel testvéreid iránt, életed utolsó leheletéig. Szeresd szülőföldedet, ahol bölcsőd ringott, édes hazádat, amelynek földje testi eledelt ad számodra! Szeresd anyaszentegyházadat, amely lelked táplálását munkálja s az örök üdvösséget szerzi meg számodra az Úr Jézus Krisztus által”

Bakiné Takács Irén

DIAKÓNIAI KONFERENCIA

Diakóniai konferencia Kisbéken az Istennek történő szolgálat jegyében

Szeptember 7-én, szombaton, kedvező időjárás mellett került sor a 2013. évi egyházmegyei diakóniai konferencia megtartására Kisbéken. A konferencia

Kerényi Béla Református Foglalkoztató Ház intézményvezető helyettese és a gondozottak, akik beszámolójukkal és műsorukkal szolgáltak. Továbbá Márkus Dániel lelkipásztor, a Dunaalmási Református Szeretotthon munkatársai és gondozottai vetítőképes előadással és műsorral készültek, Kovács Tamás lelkész a dadi és bokodi gyülekezeti diakónia bemutatásával, Halma Ferencné, Dóra bizonyágtétellel, Tóthné Szemeti Gizella intézményvezető a mezőörsi Ujvári János Református Szeretotthon életéről szóló beszámolóval, Barta Livia lelkésznő és Horváth Mariann végzős teológus énekléssel és zenekísérettel, Vajsné Fazekas Ibolya ászári lelkipásztor áhítattal, Szász

címe, mottója bibliai idézet, amely egyben utal a szervezők szándékára, a konferenciával kapcsolatos célkitűzésére: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” Mt 5,16

A konferencia délelőtti 10 órakor kezdődött a Szeghalmy Bálint műépítész által tervezett templomban. A konferenciát szeretetvendégség követte. A konferencián szolgálattal résztvevők a következők voltak: Gyimóthy Géza egyházmegyei főgondnok, mint a konferencia köszöntője és megnyitója vett részt az alkalmon, Bogáth István, egyházmegyei nem lelkészi főjegyző, Bényiné Bogáth Éva a Kömlödi

Károly zenekísérettel, a szervező gyülekezeti tagok munkájukkal járultak hozzá Isten irgalmas szeretetének kiabarázolásához, amely a diakónia hajtóereje. Perjési Attila és Perjési Attiláné, a tatabányai Keresztény könyvesbolt működtetői, hitmélyítő irodalmat kínáltak. A dadi és bokodi gyülekezet képeslapokat, kézműves tárgyakat állított ki vásárlás, a diakóniai munka támogatása céljából. A megjelent gyülekezeti tagok tapasztalhatták Isten áldását, szeretetét ezen a konferencián.

Vajs Tibor kishéri lelkész

HEIDELBERGI KÁTÉ

Tisztelt olvasónk!

A Heidelbergi Káté megjelenésének 450. évfordulójára megjelent a Káté egységesített és revideált fordítása az Egyetemes Konvent káté revideáló bizottsága gondozásában. Így mostantól mi is ezt a szöveget használjuk!

A szerk.

99. Mit akar Isten a harmadik parancsolatban?

Azt várja a harmadik parancsolat, hogy nemcsak átkozódással vagy hamis esküvel, de még szükségtelen esküdözéssel se káromoljuk Isten nevét, se tiszteletlenül ne említsük, sőt, ezekben a rettenetes bűnökben még elhallgatással, vagy eltúrással se vegyünk részt. Mindig félelemmel és tisztelettel említsük Isten szent nevét, azért, hogy róla igazán telessünk valást, őt segítségül hívhassuk, őt szóval és cselekedettel magasztalhassuk.

100. Olyan súlyos bűn Isten nevét esküdözéssel és átkozódással káromolni, hogy Isten még azokra is haragszik, akik ezt, amennyiben rajtuk múlik, nem tiltják, és nem akadályozzák?

Igen, Isten rettenetesen haragszik miatta, mert nincs nagyobb bűn, mint Isten nevét káromolni.

Törvényében meg is hagyta, hogy ezért halálbüntetés jár.

101. Esküdhettek-e valaki istenfelő módon Isten nevére?

Lehet Isten nevére hivatkozni, ha a hatóság vagy valamilyen szükség követeli, hogy hív tanúvallomásunk mellett és az igazság érdekében esküt tegyünk, mert ezzel Isten dicsőségét és felebarátunk javát szolgáljuk. Isten ígéje megengedi az ilyen esküt, s az ószövetségi és az újszövetségi hívők gyakorolták is ezt.

MAGVETŐ TÁBOR DADON

rajzai a tanév során sok-sok talentummal bővülnek majd, s elsőseink örömmel, bizalomteli várakozással ülnék hétfőn az iskolapadba Urunk áldásával.

Szűcs Erzsébet

„és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.”

1Jn 4, 16:

A Dadi Református Általános Iskolában, hagyományainkhoz híven a 2013/14-es tanévet is Magvető táborral indítottuk, a szorgos tanévre való ráhangolódás jegyében. Programjainkat forgószínpad-szerűen bonyolítottuk le, így egyik korcsoport sem maradt ki egy foglalkozásból sem.

A napot szokásunkhoz híven a református templomban áhitattal kezdtük. Hitoktatónk, Kovácsné Gombos Tímea a talentumokkal ismertetett meg bennünket, ezen keresztül érzékeltette az emberben rejlő Isten által adott értékre-remtő erőt. Ezt osztályonkénti rajzkészítés követte, ahol tanulóink saját talentumaikat illusztrálták oly formában, hogy az tanév közben bővíthető, kiegészíthető legyen megszerzett, felfedezett képességeik megjelenítésével.

A tízórai, és a szülőktől kapott finom szőlő elfogyasztása után kezdődött a „forgás”.

A napot az alsósok daltanulással folytatták. Amíg mozgással kísért dalukat önfelédten énekelték, az 5.-6. osztályosok egy vidám country-táncot tanultak. A 7.-8.-os diákok kézműves foglalkozás során bizonyították meglévő talentumként kézügyességüket és kreativitásukat. A következőkben a kicsik között izgalmas váltóverseny kezdődött, majd pihenésképpen kézműveskedhettek. Miután legidősebb diákjaink is elsajátították a countryt, sportfeladatként a métát, vagy zászlórablást választhatták. Így minden korcsoport részesült mozgásos, zenés-táncos, ill. kézműves programjainkban.

A tábor jó hangulatban, azzal a hittel zártuk, hogy az osztályok megkezdett

GYÜLEKEZETI NAP VÉRTESKETHELYEN

Már tavaly felvetődött a gondolat, hogy jó lenne egy meghitt, egyházi találkoztó szervezni a Várhely-park árnyékos fái

Egri Gábor gondnok és főszakács által készített gulyás is. Ebéd után a gyerekek játszottak, a felnőttek beszélgettek,

alatt. A terv valóra vált, augusztus 31-én, 14 órától kezdtünk gyülekezni, a finom gulyás illata is hívogatta a résztvevőket. A vendégek nagyon finom süteményeket hoztak, amelyek a nap végére teljesen elfogytak. A zamatos pincehideg borról a férfiak gondoskodtak, a gyerekek üdítők közül válogathattak. Juhász Róbert lelkes áhitata és a közös éneklés után asztalra került

nosztalgiáztak. Egyre többen és többen lettünk, összesen 45 személy fordult meg a gyülekezeti napon. Késő délután tértünk haza. Hála Istennek nagyon jól sikerült az alkalom, amit szeretnénk hagyománnyá tenni.

Nagy Nikolett

HÉT HATÁROS KIRÁNDULÁS CSURGÓRA

Augusztus 23-án korán reggel indultunk az ácsi iskola elől Etére, majd Kisbérre, hogy az ászáriakkal együtt a négy településről jelentkező egyháztagokat összegyűjtve elinduljunk **S o m o g y o r s z á g b a**.

Huszonhárman ültünk a buszban és nagyon gyorsan megismerkedtünk. A somogyvári Kupavárnál már egy összekovácsolódott kis csapat szállt ki a buszból. A romok megtekintése mindenkit elvarázsolt, szinte a középkorban éreztük magunkat. Továbbindultunk következő célunk felé Kaposvárra. Itt kisebb csoportokban néztünk körül, majd mindenki élményekkel tele szállt vissza a buszra, ahol megosztotta a látottakat.

Ezután Szennára vitt bennünket fiatal buszsofőrünk. A szabadtéri néprajzi kiállítás nagyon megdobogtatta szívünket, a templom kazettás mennyezetét látva lélegzetünk is elállt. Amikor Gerecsei Zsolt tiszteletes úr palástban állt előttünk még nem sejtettük, hogy egy velünk utazó házaspár harminc évvel ezelőtt ezen a napon mondta ki a boldogító igent. Ők Szenán, ezen a csodálatos helyen erősítették meg egymásnak tett fogadalmukat. Még mindig nem ért véget a meglepetések sora, hiszen egy olyan helytörténeti kiállítást nézhettünk meg, amely megdobogtatta mindannyiunk szívét. Vacsorára értünk szálláshelyünkre, Csurgóra. Itt Szabó Sándor és felesége, aki ácsi származású testvérünk, várt bennünket. A város egyik éttermében fogyasztottuk el a finom estebédet. Fáradtan, de csodálatos élményekkel tértünk nyugovóra. Álmunkat csak az éjszaka érkező zivatar zavarta meg. Reggel az egyik, helyi katolikus templom megtekintésével indultunk a település megismerésére. Itt hallgattuk meg a napi igét s énekeltünk el egy zsolnárt. A református gimnázium volt következő célunk. A gimnázium bemutatása után megnéztük az iskola régi könyvtárát, ahol csodálatos, régi dokumentumokat láthattunk és érdekes történeteket ismerhettünk meg. A tablók között megkerestük nagytiszteletű Bárti Dávid és felesége osztályát is. Nagy késéssel érkezünk a múzeumba, ahol a régi és a mai Csurgót mutatták be egy különleges kiállításon. Délután

a környék látnivalóit igyekeztünk megismerni vendéglátóink segítségével. A Légrádi- szőlőhegy, a Mura és Dráva folyók találkozásának látványa, a sző-

lőhegyen épült apró templom feledtette velünk a szemerklő esős idő kellemetlenségeit. A meglepetések nem fogy-

t a k , m e g é r k e z t ü n k Csurgónagymartonba, ahol asszonytestvéreink frissen sült kaláccsal („kukorissal”) vártak bennünket. A napot vacsorával, borkóstolóval, nótázással zártuk.

Vasárnap reggel Csurgó-Alsók református templomát látogattuk meg, majd az új református templomban vettünk részt úrvacsorás istentiszteleten. Az ebéd elfogyasztása után csodálatos élményekkel gazdagodva indultunk haza.

Köszönjük Urunknak, hogy lehetővé tette, hogy eljussunk erre a messze tájra. Köszönjük, hogy Szabó Sándor és felesége Balogh Zsuzsanna feláldozta szabadidejét nekünk. Köszönjük Gerecsei Zsolt Nagytiszteletű Úrnak és feleségének, hogy megszervezték a kirándulást.

Nyéki Tiborné (Ács)

HITTAN ÉVNYITÓ

Együtt a sereg, az Úr szava szól...

Ezzel az énekkel „sorakoztunk fel csatarendbe” az idei tanév megpróbáltatásaira. Nemcsak kedves tábori emlékeket idézett fel bennünk ez a dallam, hanem ezzel a dallal indultunk el a ránk váró feladatok teljesítésére Isten segítségét és áldását kérve.

A hittanévyitó istentiszteleten azon gondolkodtunk el, hogy mi az élet titka. Lázár Ervin tanulságos meséje segített megtalálni a választ. Rácegresiek és Pácegresiek történetében mindkét családapa elküldi 12 fiát az Óperenciás tengeren túlra egy nagy szakállú, ősz öregemberhez, aki az Üveghegyen lakik egy 365 tornyú várban, hogy megtudják, mi az élet titka. Az úton a legnagyobb próba, hogy vigyázzanak egymásra, hogy mindenben segítsék egymást és soha ne hagyják egymást cserben. A Pácegresi gyerekek már a második útkereszteződésben összevesztek, majd a legnagyobb testvér magukra hagyta őket. Csak a Rácegresi gyerekek érnek el a várhoz. A mese azonban itt megszakad, anélkül, hogy hallanánk a titkot az ősz öregembertől. Tulajdonképpen már útközben megtalálták a titkot anélkül, hogy megértették volna. „... a világban mindenkire rá van bízva

valami. Valami nagyon fontos, amivel el kell jutni az Üveghegy elé, s aki az Üveghegy elé akar jutni, annak ismerenie kell testvérét, anyját, nagypapját, tudnia kell, hogy az Üveghegy vára mindenki előtt nyitva áll, csak szeretet és tiszta szív kell hozzá.” (Manógyár, 85. o.) Vagyis az élet titka, hogy szeressük és segítsük egymást, hogy tiszta szívvel tudjunk megállni majd együtt Isten előtt. Ez van rá és ránk is bízva! A Bibliában (Mt 25-ben) is van egy történet, ami arról szól, hogy mindannyian ott állunk majd Isten előtt. Az utolsó napon elválasztja a bárányokat és a kecskéket, vagyis azokat, akik engedelmeskedtek neki és akik nem. Azokat, akik betöltötték feladatukat és azokat, akik nem végezték el, ami rájuk volt bízva. Mik voltak a feladatok? Enni adni az éhezőknek, inni adni a szomjazónak, ruhát adni, annak, akinek nincs, meglátogatni a börtönben levőket, befogadni a jövevényeket... Vagyis szeretni egymást és segíteni azokon, ahol tudunk, azoknak, akiknek tudunk. Ez az élet titka. Ez az örök élet titka is. Töltsük be ezt a feladatot ebben a tanévben is!

Barta Livia, Réde

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

HERCEG LAJOS
EMLÉKÉRE

Ács: megkeresztelték: Boráros Nórát
 eltemették: Kelemen Szabolcsnét, Farkas Sándort
Bakonysárkányban eltemették Péter Ilonát
Ete: megkeresztelték Egyed Réka Hannát
házasságot kötött Hátori Péter és Fábián Zsófia
 eltemették: Farkas Józsefet, Vajda Istvánt, Major Dénest
Kisbérén megkereszteltük Juhász Martint, Monos Márkot, Kiss Ilonát
Környén eltemették Zsoldos Zoltánét
Nagyigmánd: Megkereszteltük: Bajcsai Bíborka és Vörös Bence
Házasságot kötött: Balogh Zoltán és Takács Gyöngyi, Varga Jácint és Szajkó Judit
Oroszlányon eltemették Forró Jenőné és Beöthy Zsigmondné testvéreinket.
 megkereszteltük Rózsa Levente Jánost
Réde: Eltemették: Vankovics Imrénét, Horváth Istvánt és Czigány Ferencnét.
 Megkeresztelték: Takács Rékát

ÉNEKELJETER MINDEN NÉPEK

"Énekeljeter, minden népek!" címmel zenés istentisztelet lesz a vértsekthelyi református templomban 2013. október 13 án, 9.00 órákor. Közreműködik a császári református egyház AngyalkaR gyermekkara, illetve a császári református egyház Laudate Domino női kara.

Karvezető: Sárközi Erika egyházzenesz

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vértsekthely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Herczeg Lajos ácsi mártír teológus emlékét több köztéri alkotás őrzi a településen (emlékoszlop, emlékmű, emléktábla). Idei évünk forradalmi hónapja, október egy másfajta megemlékezést tartogatott számunkra. A nyomdából szeptember végén kikerült az a „Kopjafa” című kiadvány, mely irodalmi formában, dokumentumokkal kiegészítve idézi fel az ácsi fiatal emlékét. Héregi Kálmán, gyülekezetünk presbitere és kántora, akit személyes jó barátság fűzött Herczeg Lajoshoz, korábban fogalmazta meg azt a tervét, hogy amíg élnek kortársak, jó lenne összegyűjteni visszaemlékezéseiket. Az elhatározást tett követte. Általános- és középiskolai osztálytársak, teológustársak, a család tagjai vetették papírra gondolataikat. Közben előkerültek értékes relikviák, fényképek. Felelevenedtek korábbi megemlékezések, emléktábla- és emlékmű-avatások. Korábban megjelent írásokat is beválogatott a könyvecskébe a szerkesztést is végző Héregi Kálmán, és unokája, Gubó Gréta. A kiadvány megszületett. Ünnepléses bemutatására október 20-án, vasárnap délután 17 órákor, az esti istentisztelet keretében kerül sor az ácsi gyülekezet teremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk! (A kiadvány a lelkeszi hivatalban kapható, 1300 Ft-os áron, melyhez igény szerint DVD mellékletet is készítünk korábbi ünnepségek archív anyagával. A kiadvány DVD-vel együtt 1500 Ft)